بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

Khuthba Khulasa 09.03.18 ഖുത്ബ സംഗ്രഹം

സയ്യിദുനാ ഹദ്റത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യദഹുല്ലാഹ്

09.03.18 ന് ബൈത്തുൽ ഫുത്തൂഹ് ലണ്ടനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ ഖുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

മനുഷ്യൻ തന്റെ മോഹങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും വിട്ടുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ വരാത്തിടത്തോളം അവനൊന്നും കരസ്ഥമാക്കുകയില്ല.
അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനും എല്ലാം കളയുന്നതിന് താൽപര്യമുള്ളവനുമാണ് ഭൗതികമായ സകല ബഹുമാനങ്ങളും നല്കപ്പെടുന്നതും ഓരോ മനസ്സിലും മഹത്ത്വവും സ്വീകാര്യതയും ഉണ്ടാക്കുന്നതും

തശഹ്ഹുദും തഅവ്വുദും സൂറ ഫാതിഹയും ഓതിയതിനു ശേഷം സയ്യിദുനാ അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ അയ്യദഹുല്ലാഹ് പറഞ്ഞു, ഒരു സ്ഥലത്ത് ഹദ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ സ്വഹാബാക്കളുടെ ത്യാഗങ്ങളും അവരുടെ പദവികളും സ്ഥാനങ്ങളും അവരിലുണ്ടായ അല്ലാഹുവിന്റെ പാരിതോഷികങ്ങളും വിവരിച്ചുകൊണ്ടു ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: "ഹദ്റത്ത് അബൂബക്കർ(റ)തന്റെ മുഴുവൻ സാധനസാമഗ്രികളും അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ നല്കി. അവിടന്ന് കമ്പിളിയാണ് പുതച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ, അല്ലാഹു അതിന് അദ്ദേഹത്തിന് എന്താണ് നല്കിയത്? അദ്ദേഹത്തെ അറേബ്യയുടെ മുഴുവൻ രാജാവാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയാൽ ഇസ്ലാമിനെ പുതിയരീതിയിൽ ജീവിപ്പിച്ചു. മുർത്തദ്ദായ അറേബ്യയെ പിന്നീട് വിജയിപ്പിച്ചു കാണിച്ചു. ആർക്കും സങ്കല്പിക്കാൻപോലും കഴിയാത്തത് അദ്ദേഹത്തിന് നല്കി."
പറയുന്നു: "ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അവരുടെ സത്യസന്ധതയും കൂറും ആത്മാർഥതയും സൽസ്വഭാവവും എല്ലാ മുസ്ലിംകൾക്കും മാതൃകയാണ്. സ്വഹാബാക്കളുടെ ജീവിതം എങ്ങനെയുള്ളതായിരുന്നു. മുഴുവൻ നബിമാരിൽ ആരുടേയും ജീവിതത്തിൽ ഇത്തരം ഉദാഹരണം കാണുകയില്ല."
പറയുന്നു: "യാഥാർഥ്യമെന്താണെന്നുവെച്ചാൽ മനുഷ്യൻ തന്റെ മോഹങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും വിട്ടുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ വരാത്തിടത്തോളം അവനൊന്നും കരസ്ഥമാക്കുകയില്ല. എന്നല്ല, തനിക്കു നഷ്ടമുണ്ടാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ, അവൻ എല്ലാ മാനുഷികമായ ആഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽനിന്നും വേറിടുമ്പോൾ വെറും കൈയോടേയും ശുദ്ധഹൃദയത്തോടേയും അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ വരുമ്പോൾ അല്ലാഹു അവന് നല്കുന്നു. അല്ലാഹു അവനെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. മരിക്കാൻ മനുഷ്യൻ തയ്യാറാകുകയും അവന്റെ വഴിയിൽ നിന്ദ്യതയേയും മരണത്തേയും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നവനാകുകയും വേണം. അതാണ് നിബന്ധന. നോക്കുക! ലോകം ഒരു നശ്വരമായ വസ്തുവാണ്. ആരും അതിൽ സ്ഥിരമായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, അതിന്റെ ആനന്ദവും ലഭിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി അതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനാണ്. ഇക്കാരണത്താലാണ് അല്ലാഹുവിന് സമീപസ്ഥനാകുന്ന വ്യക്തിക്കുവേണ്ടി ലോകത്ത് അവൻ സ്വീകാര്യത വിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്; എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒരു ബഹുമതി ലഭിക്കാനും ഏതെങ്കിലും ആദരവിന്റെ സ്ഥലത്തോ ദർബാറിലോ കസേര കിട്ടാനും ഉന്നതസ്ഥാനീയരിൽ പേരെഴുതപ്പെടാനും ലൗകികൻ ആയിരക്കണക്കിന് ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നത് ആ സ്വീകാര്യത ലഭിക്കാൻവേണ്ടിയാണ്. അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനും എല്ലാം കളയുന്നതിന് താൽപര്യമുള്ളവനുമാണ് ഭൗതികമായ സകല ബഹുമാനങ്ങളും നല്കപ്പെടുന്നതും ഓരോ മനസ്സിലും മഹത്ത്വവും സ്വീകാര്യതയും ഉണ്ടാക്കുന്നതും; താൽപര്യമുണ്ടാക്കുക മാത്രമല്ല മറിച്ച്, ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനാണ്. എല്ലാം അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവർക്ക് എല്ലാം നല്കപ്പെടുന്നു."

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: "ഭൗതിക സർക്കാരിനുവേണ്ടി അല്പമെന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവർക്ക് ഒരു പ്രതിഫലവും കിട്ടില്ലെന്നാണോ?" പറഞ്ഞു: "എന്തൊന്ന് അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ നല്കിയോ അതിനേക്കാൾ പലയിരട്ടി പ്രാപിക്കാത്തിടത്തോളം അവൻ മരിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു ആർക്കും തന്റെ മേൽ കടം വെക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, ഇത് വിശ്വസിക്കുന്നവരും ഇതിന്റെ യാഥാർഥ്യം അറിയുന്നവരും വളരെ വിരളമാണെന്നുള്ളതാണ് വ്യസനകരം. ഈ സത്യസന്ധതയും കൂറും ആത്മാർഥതയും സൽസ്വഭാവവും കാണിക്കുന്നവരുടെ മാതൃകകൾ നമുക്ക് എത്രമാത്രം തേജോവിലാസത്തോടെ കാണാൻ കഴിയുമെന്നാൽ, മനുഷ്യൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോകുന്നു. നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ പരിശുദ്ധശക്തിപ്രഭാവം അവരുടെ സ്നേഹങ്ങളുടെ ദിശ മാറ്റിയെന്നു മാത്രമല്ല മറിച്ച്, ആ സ്നേഹങ്ങളുടെ അളവുകൾക്ക് മുൻലോകത്ത് ഉദാഹരണം കാണാത്തവിധമുള്ള ഉയർച്ചയും പ്രദാനം ചെയ്തു. സ്വഹാബത്ത് തങ്ങളുടെ എല്ലാ ശരീരേച്ഛകളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധരായിരുന്നു. നിർമല മാനസരായിക്കൊണ്ടും അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ആത്മാർഥരായിക്കൊണ്ടും കേവലം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി ആഗ്രഹിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരായിരുന്നു. ഈ അവസ്ഥ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവും അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിരറ്റ് അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മൾ ഇക്കാര്യം സ്വഹാബാക്കളുടെ ജീവിതത്തിൽ കാണുന്നു."

അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: ചില സ്വഹാബാക്കൾ എങ്ങനെയാണ് തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ അല്ലാഹുവിന് വിധേരാക്കിയിരുന്നതെന്നും എന്തു മാതൃകകളാണ് അവർ കാഴ്ച

വെച്ചിരുന്നതെന്നുമുള്ളതിന് ചില സംഭവങ്ങൾ സമർപിക്കുകയാണ്.

ഹദ്റത്ത് അബ്ദാദുബ്നു ബിശ്ർ ഒരു അൻസ്വാരി സ്വഹാബിയായിരുന്നു. തികച്ചും യുവത്വത്തിൽ, 35-ാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ശഹീദാകാൻ ഭാഗ്യം കിട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധനയുടേയും വിശുദ്ധഖുർആൻ പാരായണത്തിന്റേയും ഒരു സംഭവം ഹദ്റത്ത് ആഇശ(റ) വിവരിക്കുന്നു: ഒരു ദിവസം രാത്രി മസ്ജിദിനു തൊട്ടുള്ള ആഇശയുടെ വീട്ടിൽ നബി(സ) തിരുമേനി തഹജ്ജുദ് നമസ്കരിക്കുകയായിരുന്നു. ജിബ്രീൽ തനിക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ച രീതിയിൽ ഖുർആൻ തനത് ശൈലിയിൽ അബ്ബാദുബ്നു ബിശ്ർ ഓതുന്നതുകേട്ട് നബി(സ)തിരുമേനി നമസ്കാരാനന്തരം ആഇശയോടു ചോദിച്ചു: 'അബ്ബാദുബ്നു ബിശ്റിന്റെ സ്വരമാണോ അത്?' അതേ എന്നായിരുന്നു മറുപടി. തത്സമയം നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ അദ്ദേഹത്തെ നീ പാപമുക്തനാക്കേണമേ.'

വിശുദ്ധഖുർആനിന്റെ പാരായണത്തിൽ തങ്ങളുടെ രാത്രികൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ദുആകൾ നേരിട്ട് കരസ്ഥമാക്കിയിരുന്ന അവർ എത്രമാത്രം ഭാഗ്യവാന്മാരായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് അബ്ബാദിന്(റ)തന്റെ ഒരു സ്വപ്നം കാരണത്താൽ ശഹാദത്തിന്റെ പദവി തനിക്ക് ലഭിക്കുമെന്ന് ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ യമാമ യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സ്വപ്നം പൂവണിഞ്ഞു. വലിയ തന്റേടത്തോടെ പോരാടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ശഹാദത്ത് വരിച്ചു.

ചരിത്രം മറ്റൊരു സ്വഹാബിയെ കുറിച്ച് നമുക്ക് പറഞ്ഞുതരുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് **ഹർറാമുബ്നു മൽഹാൻ** എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആളുകളെ ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതിലും ദരിദ്രരേയും അസ്ഹാബുസ്സുഫ്ഫയേയും സേവിക്കുന്നതിലും മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. ബനീ ആമിറിലെ ഒരു സംഘം നബി(സ) തിരുമേനിയോടു തങ്ങൾക്ക് തബ്ലീഗ് ചെയ്യുന്നതിനും ഇസ്ലാമിനെകുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ ആളുകൾ ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും കുറച്ചാളുകളെ അയച്ചുതരാൻ അപേക്ഷിച്ചു. നബി(സ) തിരുമേനി ഹർറാമുബ്നു മൽഹാനെ അമീറാക്കി ഒരു സംഘത്തെ ബനീആമിറിലേക്കയച്ചു. ഈ സംഘം അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ എന്തോ പന്തികേടുണ്ടെന്ന് ഹർറാമുബ്നു മൽഹാന് തോന്നി; 'അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം ശരിയല്ല. നമ്മൾ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്; എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് അവിടെ പോകണ്ട. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഇവിടെ നില്ക്കുക, ഞാനും മറ്റൊരാളും അവിടെ പോകാം. ഞങ്ങളോട് നല്ലരീതിയിൽ അവർ പെരുമാറിയാൽ നിങ്ങളും വരണം. ഞങ്ങൾക്കെന്തെങ്കിലും നഷ്ടം സംഭവിച്ചാൽ നിങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതം തീരുമാനമെടുത്തുകൊള്ളുക.' അദ്ദേഹം തന്റെ സ്നേഹിതരോടു പറഞ്ഞു. ഹർറാമുബ്നു മൽഹാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരും അവരുടെയടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ ബനീആമിറിലെ സർദാർ ഒരാളോടു ആംഗ്യം കാണിക്കുകയും അയാൾ പിന്നിൽനിന്ന് ഹർറാമുബ്നു മൽഹാനെ പിന്നിൽനിന്ന് കുന്തംകൊണ്ട് കുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴുത്തിൽനിന്ന് രക്തം ചീറ്റി. അദ്ദേഹം തന്റെ രക്തം തന്റെ കൈകളിൽ എടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: 'കഅ്ബയുടെ റബ്ബാണ! ഞാൻ വിജയിച്ചു.' അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരനേയും അവർ ശഹീദാക്കി. പിന്നീട് ആക്രമണം നടത്തി മറ്റു എഴുപതുപേരേയും ശഹീദാക്കി; അവരെല്ലാവരേയും ശഹീദാക്കി. അവരെ അക്രമപരമായ നിലയിൽ വഞ്ചനയിലൂടെ ശഹീദാക്കുമ്പോൾ അവർ ദുആ ചെയ്തു; 'അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങളുടെ ഈ ത്യാഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണമേ. ഞങ്ങളുടെ ഈ അവസ്ഥയെ കുറിച്ച് നബി(സ) തിരുമേനിയെ അറിയിക്കേണമേ.' അങ്ങനെ നബി(സ) തിരുമേനിയ്ക്ക് ഹദ്റത്ത് ജിബ്രീൽ(അ) ആ സ്വഹാബാക്കളുടെ സലാം എത്തിച്ചു. അവിടത്തെ അവസ്ഥകളേയും ശഹാദത്തുകളേയും കുറിച്ച് അറിയിച്ചു. അവരെയെല്ലാം ശഹീദാക്കിയ വിവരം നബി(സ) തിരുമേനി സ്വഹാബാക്കളോടു പറഞ്ഞു. ഈ ശഹാദത്ത് നബി(സ) തിരുമേനിയെ ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തി. അവിടന്ന് 30 ദിവസം ആ ഗോത്രക്കാർക്കെതിരെ ദുആ ചെയ്തു. 'അല്ലാഹുവേ! അവരിലാരാണോ അക്രമം ചെയ്തത് അവരെ നീ തന്നെ പിടിച്ചാലും.' നബി(സ) തിരുമേനി ആ ശഹാദത്തുകളെ വലിയ മഹത്തായ ശഹാദത്തുകളെന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഈ പ്രേമത്തേയും സ്നേഹത്തേയും ദീനിനുവേണ്ടിയുള്ള മഹത്തായ ത്യാഗത്തേയും സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നു: "സ്നേഹമെന്നു പറയുന്നത് എല്ലാം ചെയ്യിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ഒരാൾ ആരെയെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ പ്രേമഭാജനത്തിനുവേണ്ടി എന്തൊന്നായിരിക്കും ചെയ്യാതിരിക്കുക." അവിടന്ന് പറയുന്നു: 'ആദരണീയരായ സ്വഹാബാക്കൾ രിള്വാനല്ലാഹി അലയ്ഹിമിനെ നോക്കുക! മക്കയിൽ അവർക്ക് എന്തെന്തെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. അവരിൽ ചിലർ പിടിക്കപ്പെട്ടു. പലരീതിയിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും ദണ്ഡനങ്ങളിലും അകപ്പെട്ടു. പുരുഷന്മാർ എന്തായാലും അനുഭവിക്കേണ്ടവരാണ്. പക്ഷേ, മുസ്ലിം സ്ത്രീകളുടെമേൽ എത്രമാത്രം അക്രമങ്ങൾ ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നാൽ അത് സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾ ശരീരം വിറകൊള്ളുന്നു. അവർ മക്കക്കാരെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന നേരത്ത് ബാഹ്യമായി അവരെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. കാരണം അവരുടെ ബന്ധുക്കളായിരുന്നു. എന്നാൽ, ആ വിപത്തുകളുടേയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടേയും കൊടുങ്കാറ്റിലും അവരെ സത്യത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുനിറുത്തിയതെന്തായിരുന്നു? സത്യത്തിനോടുള്ള സ്നേഹം കാരണത്താൽ അവരുടെ നെഞ്ചകങ്ങളിൽനിന്ന് പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട ആനന്ദത്തിന്റേയം സന്തോഷത്തിന്റേയും അരുവിയായിരുന്നു അത്!'

പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൽ ലഭിക്കുന്ന ഈ ആനന്ദത്തിനു ശേഷം ഒരു കീടത്തെപ്പോലെ ഞെരിഞ്ഞമർന്ന് മരിക്കുന്നത് സമ്മതമായിത്തീരുന്നു; കഅ്ബയുടെ റബ്ബിനെ താൻ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞ ആ സ്വഹാബിയെപോലെ.' പറയുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിക്ക് കഠിനങ്ങളിൽ കഠിനമായ ബുദ്ധിമുട്ടും എളുപ്പം തന്നെയായിരിക്കും. സത്യം ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, സത്യവിശ്വാസിയുടെ അടയാളംതന്നെ അവൻ കൊല ചെയ്യപ്പെടാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം ആരോടെങ്കിലും ഒന്നുകിൽ നീ ക്രിസ്ത്യാനിയാകുക അല്ലെങ്കിൽ കൊല ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് പറയുക. ആ നേര

ത്താണ് നോക്കേണ്ടത് അവന്റെ ആത്മാവിൽനിന്ന് എന്ത് ശബ്ദമാണ് വരുന്നതെന്ന്. അയാൾ മരിക്കുന്നതിന് തല കാണിച്ചുതരുമോ അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനിയാകുന്നതിന് മുൻഗണന നല്കുമോ എന്ന്. അയാൾ മരിക്കാൻ മുൻഗണന നല്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ യഥാർഥ മുഅ്മിനാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ കാഫിറാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെമേൽ വരുന്ന വിപത്തുകളിൽ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ ഒരു ആനന്ദമുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! ഈ വിപത്തുകളിൽ ആനന്ദമുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അമ്പിയാ(അ) ഈ വിപത്തുകളുടെ ഒരു ദീർഘമായ പരമ്പര അനുഭവിച്ചതെന്തിനാണ്?'

അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: 'നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ പരിശുദ്ധ ശക്തിപ്രഭാവം സ്വഹാബാക്കളിൽ ഊതിയ ആത്മാവ് എങ്ങനെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നാൽ, അവർ മരിക്കുമ്പോഴും പറഞ്ഞത് കഅ്ബയുടെ റബ്ബാണ! തങ്ങൾ വിജയം വരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്; ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്! അവർ നന്മ ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നു. അവരുടെമേൽ അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ, ആ അക്രമത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നത്. അല്ലാതെ അക്രമികളാകുന്നതിനായിരുന്നില്ല. ഏതുപോലെയെന്നാൽ ഇക്കാലത്ത് ചില ഗ്രൂപ്പുകൾ, തങ്ങൾ ശഹീദായി അല്ലെങ്കിൽ ശഹീദാകുമ്പോൾ സ്വർഗത്തിൽ പോകും എന്നു പറയാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇവർ അവരെ പോലെയല്ല. അവർ അക്രമത്തിന്നെതിരെ പടപൊരുതുന്നവരായിരുന്നു; അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നില്ല.'

ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ അംറ്(റ) ഒരു അൻസ്വാരി സ്വഹാബിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഉഹുദ് യുദ്ധത്തിൽ ശഹീദായി. അദ്ദേഹത്തിന് സ്വപ്നത്തിലൂടെയോ, ദൈവികബോധനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ, ഈ യുദ്ധത്തിൽ താൻ ആദ്യം ശഹീദാകുമെന്ന് ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. അത് അങ്ങനെതന്നെ സംഭവിച്ചു. ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലായുടെ ശഹാദത്തിനേയും ത്യാഗത്തേയും അല്ലാഹു എങ്ങനെയാണ് അനുഗ്രഹിച്ചത്. അതിന്റെ വിവരണം ഇങ്ങനെ ലഭിക്കുന്നു: ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലായുടെ മകനെ ദുഃഖിതനായി കണ്ടപ്പോൾ നബി(സ)തിരുമേനി പറഞ്ഞു. 'ശഹാദത്തിനുശേഷം അല്ലാഹു നിന്റെ പിതാവിനെ തന്റെ മുമ്പിലിരുത്തി. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: നീ എന്താഗ്രഹിക്കുന്നുവോ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക; എല്ലാം പൂർത്തിയാക്കിത്തരുന്നതാണ്. ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാ തന്റെ റബ്ബിനോടു പറഞ്ഞു: എന്റെ അല്ലാഹുവേ! ഞാൻ ദാസന്റെ കടമ നിർവഹിച്ചിട്ടില്ല; അപ്പോൾ നിന്റെ മുമ്പിൽ എന്റെ ആഗ്രഹം ഏത് നാവുകൊണ്ട് പറയാനാണ്. നിന്റെ കാരുണ്യവും കൃപയും പ്രദാനം ചെയ്താലും. അല്ലാഹുവേ! നീ എന്റെ ആഗ്രഹം ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ഇതാണ്. നീ എന്നെ വീണ്ടും ഭൂമിയിലേക്ക് അയക്കുക; ഞാൻ വീണ്ടും നിന്റെ നബിയോടൊപ്പംനിന്ന് ശത്രുവിനോടു പോരാടട്ടെ. പിന്നീട് ശഹീദായി നിന്റെയടുക്കൽ വരട്ടെ.' അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'ആർക്കാണോ ഒരിക്കൽ മരണം നല്കുന്നത് അവനെ വീണ്ടും ലോകത്തേക്ക് അയക്കുകയില്ലെന്ന് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞ കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ ഈ ആഗ്രഹം പൂർത്തിയാകുകയില്ല.'

ഹദ്റത്ത് അംറുബ്നു ജമൂഇന്റെ ത്യാഗാവേശത്തിന്റേയും ശഹാദത്തിന്റേയും വിവരണം ഇങ്ങനെ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലിലെ ബുദ്ധിമുട്ട് കാരണത്താൽ ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കൾ അനുവദിച്ചില്ല. ഉഹുദിന്റെ അവസരം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായി പറഞ്ഞു: 'എന്റെ മക്കൾ, എന്റെ കാലിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകാരണത്താൽ എന്നെ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിൽനിന്ന് തടയുന്നു. പക്ഷേ, ഞാൻ താങ്കളോടൊപ്പം ഈ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പറഞ്ഞു അല്ലാഹുവാണ! അവൻ എനിക്ക് ശഹാദത്ത് നല്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഞാനെന്റെ ഞൊണ്ടൻ കാല് കാരണത്താൽ സ്വർഗത്തിൽ പോകുന്നതായിരിക്കും.' നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'താങ്കളുടെ ആഗ്രഹമിതാണെങ്കിൽ പങ്കെടുക്കുക.' അങ്ങനെ ഹദ്റത്ത് അംറ് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ഉഹുദ് മൈതാനിയിൽ ശഹീദാകുകയും ചെയ്തു.

അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: ഈയാളുകൾ ഈമാനിൽ വളർന്നവരായിരുന്നു. ദൃഢവിശ്വാസത്തിൽ വളർന്നവരായിരുന്നു. ഏത് സ്വഹാബിയുടെ സംഭവമെടുത്താലും, അവർ ആത്മാർഥതയിലും കൂറിലും അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ജീവൻ കാണിക്കവെക്കുന്നതിലും എപ്പോഴും തയ്യാറായിരുന്നുവെന്ന് കാണാം. ഹദ്റത്ത് അബൂത്വൽഹ അൻസ്വാരി(റ)യ്ക്കും ഉഹുദു യുദ്ധത്തിൽ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ മുമ്പിൽ പരിചയായി നില്ക്കാനുള്ള തൗഫീഖ് കിട്ടി.

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് സംഭവിച്ചിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. കാര്യഹേതുക്കൾക്ക് എന്ത് പ്രസക്തിയാണുള്ളത്? ഒന്നുംതന്നെയല്ല. തന്റെ വഴിയിൽ പോകുകയാണെങ്കിൽ **മുറാഗമൻ കഥീറൻ**(ധാരാളമായി അഭയസ്ഥാനം കണ്ടെത്തുന്നതാണ്) പ്രാപിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. ശക്തമായ നിയ്യത്തോടെ ചുവടുവച്ചാൽ അല്ലാഹു അവനോടൊപ്പമുണ്ടാകും. എന്നല്ല, മനുഷ്യൻ രോഗിയാകുകയാണെങ്കിൽ അവന്റെ രോഗം ഭേദമാകുന്നു.' പറഞ്ഞു: 'സ്വഹാബത്തിന്റെ ജീവിതമാതൃക നോക്കുക. യഥാർഥത്തിൽ ആദരണീയരായ സ്വഹാബാക്കളുടെ മാതൃകകൾ എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്നാൽ, എല്ലാ നബിമാരുടേയും മാതൃകയാണ്. അല്ലാഹുവിന് കർമങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇഷ്ടമായിട്ടുള്ളത്. അവർ ആടുകളെപ്പോലെ തങ്ങളുടെ ജീവനുകൾ നല്കി. ഹവാരിംകൾക്ക് ഹദ്റത്ത് ഈസാ (അ)യുടെ സത്യസാക്ഷ്യത്തിൽ സംശയമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വിശുദ്ധഖുർആനിൽനിന്ന് സ്ഥാപിതമാകുന്നുണ്ട്. ഭക്ഷണത്തളിക ചോദിച്ചപ്പോഴെല്ലാം പറഞ്ഞു: **വ നഅ്ലമു അൻ ഖദ് സ്വദഖ്തനാ** (5:114) നീ സത്യവാനാണോ കള്ളവാദിയാണോ എന്ന് സ്ഥാപിതമാകട്ടെ. ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് ഭക്ഷണത്തളിക ഇറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പേ അവരുടെ അവസ്ഥ **നഅ്ലമു** എന്നതായിരുന്നു എന്നാണ്. പിന്നെ സുഖവുമില്ലാത്ത ജീവിതം സ്വഹാബാക്കൾ കഴിച്ചതുപോലെ ഒരു മാതൃക കാണുകയില്ല. സ്വഹാബാക്കളുടെ സംഘം അത്ഭുതകരമായ സംഘമായിരുന്നു. ആദരാർഹരും അനുധാവനാർഹരുമായ സംഘമായിരുന്നു. അവരുടെ മനസ്സ് ദൃഢവി

ശ്വാസത്താൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടാകുമ്പോൾ പതുക്കെപ്പതുക്കെ ഒന്നാമതായി ധനം തുടങ്ങിയ ദാനം ചെയ്യാൻ മനസ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പിന്നീട് അത് വർധിക്കുമ്പോൾ യഖീൻ അഥവാ അനുഭവജ്ഞാനമുള്ള മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ജീവൻ കൊടുക്കുന്നതിനും തയ്യാറാകുന്നു. ഈ ദൃഢവിശ്വാസവും നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ പരിശുദ്ധ ശക്തിപ്രഭാവം കാരണത്താൽ എപ്പോഴും വർധിച്ചുകൊണ്ടേ പോകുകയായിരുന്നു. ആ സ്വഹാബാക്കളുടെ നിത്യേനയുള്ള കാര്യങ്ങളും റസൂലിനോടുള്ള പ്രേമവായ്പിന്റെ അത്ഭുതകരമായ ദൃശ്യങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും അവസരം കിട്ടിയാൽ തങ്ങൾക്ക് തങ്ങളുടെ സ്നേഹപ്രകടനം കാണിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമമുണ്ടായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ അംറിനെ കുറിച്ച് വന്നിരിക്കുന്നു, സാധാരണ അവസ്ഥകളിലും നബി(സ) തിരുമേനിയോടുള്ള സ്നേഹവും കൂറും പ്രകടിപ്പിക്കണം എന്ന ചിന്തയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

സ്വഹാബത്തിന് ആരംഭത്തിൽ തങ്ങളുടെ അടുത്തബന്ധുക്കൾക്ക് തബ്ലീഗ് ചെയ്യുന്നതിൽ വലിയ പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടിരുന്നു. ചിലയിടത്ത് മകൻ മുസ്ലിമായി. പിതാവായില്ല. അങ്ങനെയുള്ള പ്രയാസങ്ങൾ! ചിലയിടത്ത് ചില ദുർബലരായ ബന്ധുക്കൾ മുസ്ലിമായെങ്കിൽ മറ്റുള്ള വലിയ ബന്ധുക്കൾ ദ്രോഹികളായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് അംറുബ്നു ജമൂഇനെക്കാൾ മുമ്പേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ബയ്അത്ത് ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം നിത്യവും രാത്രിയിൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ ബിംബമെടുത്ത് കുപ്പയിൽ എറിയുമായിരുന്നു; അതിൽ അദ്ദേഹം വളരെ ക്ഷുഭിതനാകുമായിരുന്നു. അവസാനം പൊറുതിമുട്ടി അംറുബ്നു ജുമൂഅ് പറഞ്ഞു: ഏതൊരു ബിംബത്തെയാണോ ഞാൻ ദൈവമാക്കിവെച്ചിരുന്നത്, അതിന് സ്വയം അതിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ അത് എന്നെ എങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കാനാണ്; അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു.

അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ സ്വഹാബക്കളോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ആ ശൈലി, പിന്നീട് അവിടത്തെ പരിശുദ്ധശക്തിപ്രഭാവംകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോടു ആ സ്വഹാബാക്കൾക്കു ബന്ധമുണ്ടായി. അല്ലാഹുവും ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ആ സ്വഹാബാക്കളെ നേരിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ നബി(സ) തിരുമേനി മുഖേനയോ സഹായിച്ചു.

ഹദ്റത്ത് അബീ ബിൻ കഅ്ബിന്റെ അല്ലാഹുവുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ഒരു സംഭവം ബുഖാരിയിൽ ഇങ്ങനെ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്: ഒരിക്കൽ നബി(സ) തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിന്നെ ഖുർആൻ ഓതി കേൾപിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു എന്നോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹദ്റത്ത് അബീ ബിൻ കഅ്ബ് അത്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചു. അല്ലാഹു എന്റെ പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞുവോ? നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അതെ! നിന്റെ പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അബീ ബിൻ കഅ്ബ് വികാരാവേശംകൊണ്ട് കരയാൻ തുടങ്ങി. നബി(സ) തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ **ലം യക്കുനില്ലദീന കഫ്റൂ** എന്ന സൂറത്ത് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു; അതായത് സൂറത്തുൽ ബയ്യിന.

ഒരിക്കൽ ആരോ അബീ ബിൻ കഅ്ബിനോട് ചോദിച്ചു: താങ്കൾ ഇക്കാര്യം കേട്ട് വളരെ സന്തോഷിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ ഫള്ലുകളും റഹ്മത്തുകളും കണ്ടും സ്മരിച്ചും സന്തോഷിക്കുക. അപ്പോൾ പിന്നെ ഞാനെന്തിന് സന്തോഷിക്കാതിരിക്കണം.

അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: അഭിവൃദ്ധിപെട്ട്പ്പെട്ട് തങ്ങളുടെ അത്യുന്നത സ്ഥാനംവരെ എത്തിയ സ്വഹാബാക്കൾ ഇവരായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: 'അവസാനം ലോകം ഒരിക്കലും പ്രാപിക്കാത്തത് സ്വഹാബാക്കൾ പ്രാപിച്ചു. ആരും കാണാത്തത് അവർ കണ്ടു. ആദരണീയരായ സ്വഹാബാക്കളുടെ കാലഘട്ടത്തെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ വളരെ നിഷ്ക്കളങ്കരായിരുന്നു. അവർ ദൈവഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രകാശങ്ങളിൽ പ്രശോഭിതരും മാനസികമായ മാലിന്യങ്ങളുടെ തുരുമ്പിൽനിന്ന് തികച്ചും പരിശുദ്ധരുമായിരുന്നു. **ഖദ് അഫ്ലഹ മൻ സക്കാഹാ** എന്നതിന്റെ സത്യവാന്മാരായ പ്രതിഭകളായിരുന്നു.' വീണ്ടും അവിടന്ന് പറയുന്നു: 'സ്വഹാബത്ത് എത്രമാത്രം സത്യസന്ധത കാണിച്ചുവെന്നാൽ, അവർ കേവലം ബിംബാരാധനയിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിപൂജയിൽനിന്നും മുഖം തിരിക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്തത്, മറിച്ച് അവരുടെ ഉള്ളിൽനിന്ന് ഭൗതികാഗ്രഹം തന്നെ മാഞ്ഞുപോയി; അവർ അല്ലാഹുവിനെ കാണാൻ തുടങ്ങി. അവർ അങ്ങേയറ്റം ഗൗരവത്തോടെ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ എത്രമാത്രം വിലയംപ്രാപിച്ചവരായിരുന്നുവെന്നാൽ, അവരിലോരോരുത്തരും ഇബ്റാഹീമായിരുന്നു.' പറഞ്ഞു: 'നബി(സ) തിരുമേനി ഒരു ശരീരംപോലെയായിരുന്നു. അവിടത്തെ സ്വഹാബക്കൾ അവിടത്തെ അവയവങ്ങളും.' അല്ലാഹു നമുക്ക് ശരിയായനിലയിൽ സ്വഹാബത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ തൗഫീഖ് നല്കുമാറാകട്ടെ. അവരുടെ മാതൃകകളിലൂടെ നടന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആത്മാർഥതയേയും കൂറിനേയും വർധിപ്പിക്കാൻ തൗഫീഖ് നല്കുമാറാകട്ടെ.

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Al-khamis** (atba)

at Baithul Futuh,London – on 09.03.18

Malayalam Translation : **Moulvi Mohammed Ismail Alleppey,** For Malayalam Desk,Qadian.

Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516